

A Magánjog halála.

Amitől az egész jogásztársadalom aggódva tartott, az bekövetkezett: meghalt a Magánjog. Békében még szép és délcég volt, mindenkinek öröme tellett benne, a háború óta azonban betegeskedni kezdett, alig lehetett ráismerni. Alakja meggörnyedt, járása bizonytalan lett, jelleme is megváltozott, nem volt többé megbízható, mert egyeseket egész kivételes elbánásban részesített. Szűkebb baráti körének állandóan zaklatásról panaszkodott, elkeseredetten hangoztatta, hogy nincs egy nyugodt perce, minduntalan beleavatkoznak életébe. 1931. júliusában be akart menni kedvenc bankjába, hogy takarékbetétéből valamit kivegyen, de a pénztárakat zárva találta. Ez szörnyen hatott rá. Annyira felizgatta magát, hogy bilaterális szélütés érte. Ágynak esett és a legkiválóbb valuta-professzorok sem tudták többé talpraállítani. A sors különös ironiája, hogy amikor leglelkesebb hívei, a Civiljogászok a létfenntartási jogról kezdtek vitatkozni, épp akkor lehelte ki lelkét. Állítólag ez a vita adta meg szegénynek a kegyelemdőfést.

Szerkesztőségünk a gyászhirre kitzüzte a fekete lobogót, részvétáviratot intézett az elhunyt örököseihez és egyik munkatársunkat küldte ki a gyász-szertartáshoz.

Hármaskönyvből megkonstruált hatalmas katafalkon, lobogó kandeláberek között feküdt a Jus Civile rendelektől össze-vissza szurkált Corpusa. Pompás koszorú-retteg borította a gyásztermet. Megható volt kedvenc gyermekének, a Jóhiszemű Harmadiknak koszorúja. Munkatársunk feljegyzett egy-két sokatmondó szallagot: „Siratunk bűnbánó tudattal: Gazdasági Lehetetlenülés és Hitelügyi Rendelet.” Feltűnést keltettek elkeseredett ellenfeleinek, a Földbirtok Reformnak és Kényszer Egyezségnek hatalmas babérszekerűi.

Mély gyász ülte meg a lelkeket, ezért sokan megbotránkoztak az elhunyt általános örököseinek viselkedésén. A Közigazgatási Jog és Kincstári Magánjog a szertartás alatt állandóan egymásra nevettek. Valaki csendesesen meg is jegyezte: minek örülnek oly nagyon, hiszen nem maradt utána semmi, a türelmetlen örökösök már életében minde-néből kifosztották.

Először ifjú Nagy Dezső lépett a koporsóhoz és gyászfátyolos hangon idézte Vörösmarty soha még nem hallott szép sorait:

„Eljátszottad már kis jogaidat

Kedves Szakunk, hamar játszottad el”

majd megrázó szavakkal ecsetelte az elhunyt életének utolsó napjait, az Alkony bánatos óráit. A megrendítő gyászbeszéd alatt egyetlen szem sem maradt könnyesen.

Majd Varannai István hintette szét kivételes szónoki tehetségének színes gyászrózsáit. Defloreált szóvirágaiból gyönyörű koszorút cövekelt le a szarkofágra.

A szónokok sorát Viener Miklós és Pál zárta be, aki valóságos vádbeszédet tartott és nyíltan kimondotta, hogy az elhunyt válságos helyzetét a rossz tej(rendelet) súlyosbította és a vég bekövetkeztét siettette. A tejfeles százú szónok gyászbeszéde mély hatást keltett.

Ezután felhangzottak a „Miért ütök a jogot agyon?” kezdetű gyászinduló szívbemarkoló akkordjai s elindult a Magánjog utolsó útjára. A rendeletek végeláthatatlan sora kísérte ki a temetőbe, ahol a legújabbban és legmodernebbül felszerelt Moratóriumban elhamvasztották agyonkínzott tetemét. Hamvait sírgödörbe szórták.

Legyen neki könnyű a Földteherrendezés!

JOGALKOTAS.

Adósvédelmi rendelet.

a hitelezők csődbejuttatása iránti *kényszerkegyességi* eljárásról.

1. §. A termelés érdekében az adósságnagytermelők részére engedélyezett moratóriumok némely jámbor hitelezőben azt a hiu bizalmat tartották ébren, hogy a konok adósságtermelők nekik valaha még fizetni fognak, amiért is a jogbiztonság végleges helyreállítása érdekében a *kényszerkegyességi* eljárás szabályait az alábbiakban megfelelőleg a mezőgazdasági adósságtermelőkre is ki kellett terjeszteni.

2. §. Az az adós, aki adósságaival jól gazdálkodott a hitelező ellen a *kényerkegyességi* eljárás megindítását kérheti, ha községi bizonyítvánnyal igazolja, hogy a jó adós gondosságával feltétlenül fedezetlenül és a fejebuján felül eladósodott, kötelezettségeinek soha sem tett eleget és máshoz mint az adósságcsináláshoz nem ért.

A fenti körülmények bizonyítására, maximális bizonyítási értékénél fogva, kizárólagos bizonyítási eszközzé a községi bizonyítványt kellett tenni azért is, hogy a községi jegyzők részére magánmunkálati alkalom biztosíttassék, ami az ügyvédség többrendbeli felszólalásából megállapíthatólag multhatatlanul közérdek.

A községi jegyzőt ezen munkájáért díjazás illeti és pedig az ügyvédet a kötelezvény kiállításáért megillető díj ⁵³/₁₀-szerese, amely